

Ramon Font: “En la futura república volem una escola més democràtica, que això no costa diners”

written by Mercè Feliu | 20 de febrer de 2017

Ramon Font. (Barcelona, 1971). Portaveu nacional de l'[USTEC-STE](#)s, [Sindicat d'Ensenyament a Catalunya](#), és la veu del sindicat. Dinamitzador de moviments socials, llicenciat en Sociologia i Ciències Polítiques i en Geografia i Història. Professor de secundària a Calella, ara mateix amb llicència sindical.

Quin percentatge d'afiliats teniu a l'USTEC?

D'afiliació estem cap al 10% del professorat de secundària i primària. I som la opció majoritària, però la participació és baixa i ens agradaria que fos més alta. En vots tenim més suport, per exemple, en la mesa sectorial nosaltres tenim més vots que la resta de sindicats junts, a vegades poses les sigles al costat i es veuen totes iguals però pensa que a la mesa on hi ha ara quatre sindicats, l'USTEC té més vots que la resta de sindicats junts. Som clarament el sindicat majoritari de l'ensenyament català.

Aquests dies heu estat donant suport a una tancada als Serveis Territorials del Maresme en protesta pel possible tancament d'una escola de primària de Premià de Mar, la Mar Nova, ens ho expliques?

En el cas de l'escola de primària de la Mar Nova de Premià ens ha anat molt bé que aquesta comunitat sigui un exemple de lluita, perquè porten molt de temps sota l'amenaça i gairebé la decisió presa, i dic gairebé perquè no ho està al dia d'avui ni molt menys, i crec que encara es pot ser optimista,

de que la tancarien, i era una escola que havia patit el decret de direccions, el "reset", direccions imposades des de fora contra la voluntat de la comunitat educativa que proposava mestres del claustre.

Aquesta escola ha patit totes les conseqüències de la LEC, pràcticament, en la pròpia pell. Avui en dia la LEC, agreujada per la LOMCE, fa que la selecció de l'equip directiu la tria en més d'un 50% l'administració.

Aquesta escola va començar a perdre matrícula amb les direccions que s'havien imposat i el curs passat va perdre una línia de P3 i els hi van dir que ja estava "finiquitada", que era l'últim curs i que el 17/18 la tancarien. Ara, a més d'un drama, perquè sempre és un drama que una escola es tanqui, estem parlant d'una injustícia molt gran perquè hi ha 26 nens de P3, les famílies dels quals han firmat davant de notari que les volien pre-inscriure a la Mar Nova i si no és així, aquestes famílies i la resta de l'escola, hauran d'anar a una escola que està gairebé a tres kilòmetres. És per això, que les famílies amb el nostre suport, hem decidit tancar-nos als serveis territorials de Mataró, amb una participació considerable, i amb un compromís fort.

Què heu obtingut d'aquesta tancada als Serveis Territorials?

El que hem obtingut d'aquesta tancada (a data de divendres 17 de febrer), han estat coses que li costaven a la Mar Nova, com tenir una reunió amb els responsables polítics, amb la directora dels serveis territorials... i avui han sortit amb un compromís de reunió amb n'Antoni Llobet, secretari general de polítiques educatives, i que és per tant, una persona que pot prendre la decisió que aquesta escola no es tanqui. Està tot obert, però jo sóc optimista, perquè en aquesta reunió hi participarà també l'alcalde de Premià que és en Miquel Buch, president de l'ACM, amb una rellevància política important i que està en contra del tancament de la Mar Nova, de fet, va fer un escrit molt dur aquesta setmana sobre una versió del departament que deia que ell estava d'acord amb el tancament

de la Mar Nova, i en Buch ha afirmat que no vol que es tanqui i que es pot arribar a querellar amb el departament per aquesta afirmació. Les famílies estan molt animades, i per tant, tant si la reunió va bé com si no, hi continuaran havent respostes, més enllà d'aquestes 30 hores de tancada.

Esteu contents amb l'acord als pressupostos de finals de gener, en el sentit que hi vàreu tenir un paper rellevant?

Molt rellevant sí, estem contents perquè l'estratègia ens l'ha felicitat tothom i ens han dit que hem jugat molt bé les nostres cartes. Personalment, crec que era una situació complicada, vam jugar amb foc, ja que era un escenari que no era còmode per nosaltres, que som un sindicat nacional. Nosaltres entenem el procés i som conscients d'on estem ara, i estàvem convocant una vaga pel 9 de febrer, en ple tràmit pressupostari, el dia en què en teoria s'havien de votar els pressupostos més socials de la història, i per tant, no s'hagués pogut entendre que aquest dia les escoles haguessin estat tancades, hagués estat difícil d'explicar, i des de l'USTEC havíem preparat molt bé aquella vaga perquè sortís bé. Finalment hi va haver un acord amb el departament d'ensenyament el dia 31 de gener i la vaga es va desconvocar.

Pots detallar quins guanys específics hi ha hagut en aquest acord?

La part real de l'acord seria doncs com haver obert una fàbrica pública amb 4714 treballadors, i poques fàbriques hi ha en el nostre país de més de 4700 treballadors, però si a sobre són públics doncs com a sindicat és un orgull d'haver-ho aconseguit.

Si a més a més, això es fa amb la redistribució del treball que és contra el que van totes les institucions internacionals neoliberals, i redueixes una hora lectiva, amb el que entren pràcticament 2800 dotacions, i a més a més, les 1900 persones restants, entren als centres per millorar l'atenció a la diversitat, per a ajudar amb ràtios, etc. Fins i tot es poden aconseguir més coses, ja que encara queden serrells de l'acord

per matissar, per exemple, hi ha una possibilitat real que les jornades d'un terç es converteixin en mitja jornada, que pensem que és el sector més precari del professorat i que d'aquesta forma donaria hores en els centres.

Concretant amb xifres, un institut de 60 professors guanyarà tres professors, i això es notarà. A les escoles de primària, cada línia que tinguin guanyaran mig mestre. Millorarem també la cobertura de les substitucions, perquè les que siguin baixes de més de 7 dies se substituiran des del primer dia i des de l'1 de setembre. Cobrament del juliol del personal substitut que ha treballat més de 6 mesos. Han quedat temes pendents, però si fem un càlcul del que necessitàvem per estar al mateix nivell d'atenció a com estàvem el 2010, que hagués sigut d'11.000 dotacions, doncs n'hem aconseguit 4700. Entenem doncs que hem començat a revertir les retallades. I ho podem dir amb el cap ben alt.

Aquestes millores ens orienten cap a una escola de la República Catalana?

De moment comencem a revertir les retallades i nosaltres és clar que hem pensat amb la futura escola de la República Catalana, evidentment que hi hem pensat, i en cas que no es donés, també necessitem un futur per a l'educació, i l'educació que ens imaginem tant si és en l'autonomia com en la independència, ens la imaginem ben diferent a la que es fa ara. El marc legal actual, per poder tenir l'educació que volem, no ens serveix, ni la LOMCE, ni la LEC que hi està supeditada, no ens serveix aquest model, perquè és un model que és segregador, pel tema de combinar concerts amb escola pública. Nosaltres ja vam plantejar de forma molt clara una ILP del sistema educatiu per acabar amb l'escola concertada en un període de 10 anys, i això l'USTEC ho té molt clar, pensem que és el problema més gran a Catalunya, la segregació escolar, molt relacionada amb el fet que hi hagin escoles concertades, com també l'existència d'una doble xarxa, encara que no ens agradi d'acceptar-ho dins dels centres públics, no

tots els centres públics són iguals, i això té molt a veure amb els costos que paguen les famílies en uns centres públics o en altres, en quotes de material, en ampes...Estem per la gratuïtat des de la bressola fins a la universitat, aquest seria el sistema educatiu adequat.

El tema del finançament és per tant molt important, de fet la vaga del 9 de febrer volíem que sortís de la delegació del govern estatal i acabés al Parlament, perquè volíem que es veiés que no és un problema només de la Generalitat, sinó d'un mal finançament estatal.

En la futura república volem una escola més democràtica, que això no costa diners i es podria fer fins i tot en el marc autonòmic, i actualment tenim un problema de democràcia als centres, pel decret d'autonomia (que sovint passa per restringir a l'aula la tasca d'ensenyar, una feina que quan es fa ben feta és molt creativa), pel decret de direccions, i pel decret de plantilles.

Per què aquest capgirament en l'educació?

És una girada mundial, és fer treballar les empreses públiques com si fossin privades, hi ha un dogma, les mentides repetides mil vegades es converteixen en veritat, que "l'empresa privada funciona millor que la pública", aleshores, si les privades funcionen tant bé, per què hem entrat en crisi? Entenem que és un model social que es té pels països del sud de la Unió Europea, quan hi ha diferències de competitivitat entre els països rics i els pobres, doncs ja no queda el mecanisme de la devaluació monetària i la sortida es fa en devaluacions internes que són caigudes generalitzades de preus i de salaris, que esbiaixa encara més la societat entre els molt rics i els pobres. Aquest sistema educatiu segregador permet fer una societat classista, educant a una classe treballadora i "calladeta" en un sistema educatiu molt poc democràtic.

"Ara és demà"?

És un encàrrec que va fer la consellera al Consell Escolar de

Catalunya, per fer el debat de l'educació a la nova república. Els documents que surten de l'"Ara és demà" són diametralment oposats a la nostra línia. No parlen en cap moment de funció pública, la concertada està completament assumida, i estan parlant de lideratges pedagògics, com els que promou l'Escola Nova XXI, no estan parlant de democràcia. Orientat a que entrin fundacions privades, a que entrin les empreses al gran negoci que és per ells l'educació.

L'infrafinançament és endèmic del nostre sistema, fins i tot ara, després d'haver aconseguit guanys, es queda al 2,14 del PIB, quan la mateixa llei d'educació diu el 6% i els països del nostre entorn estan en aquí. En d'altres temes d'innovació pedagògica, ràtios més baixes, escoles democràtiques, no calen líders pedagògics.

I sobre el trilingüisme, en la futura república, és un cavall de Troia, tant si és república, on hi haurà una diversitat lingüística important, com si es autonomia, estem per la immersió lingüística.